

[Veistrup.]

nerne til at foretage Ekspropriationer, hvor det maatte være nødvendigt. Men denne Ekspropriationsret synes jo hverken den ærede Ordfører for Venstre eller den ærede Ordfører for de Konservative at kunne gaa med til. Heller ikke denne Stilling kan jeg forstaa. Jeg hørte nok, at den ærede Ordfører for Venstre udtalte, at der findes Ekspropriationsbestemmelser andre Steder, som vil kunne bruges. Men jeg finder det alligevel rigtigt, at man sætter en Bestemmelse om Sogneraadets Ret til Ekspropriation ind i en Lov af denne Karakter. Men det var maaske ikke en principiel Modstand, der kom til Orde fra det ærede Medlem. Jeg havde Følelsen af, at det er selve Ordet Ekspropriation, som det ærede Medlems Parti har noget imod. Det ærede Folketingsmedlem Hr. Madsen-Mygdal har paa et givet Tidspunkt erklæret, at Ekspropriation betyder Russificering. Jeg har derfor Følelsen af, at Ordet Ekspropriation er blevet et uartigt Ord for det ærede Medlems Parti, eller i hvert Fald et Ord, hvis Anvendelse Venstre tager Afstand fra. Men hvorom alting er, forekommer det mig, at naar en Kommune mangler de Arealer, som er nødvendige for de kommunale Virksomheder, der er nævnt i Lovforslagets § 28, 1ste Stykke, saa vil det være i høj Grad rimeligt, at Kommunen faar Ret til at ekspropriere saadanne Arealer. Ingen vil jo tro eller mene, at en Kommune ønsker at ekspropriere større Arealer end nødvendigt, alene af den simple Grund, at Ekspropriation — i hvert Fald efter min Opfattelse — er den dyreste Form for Jord erhvervelse. I al Almindelighed vil det vise sig, at der, hvor man maa ekspropriere, bliver Jorden dyrest. Man kan komme ud for Nødvendigheden af at gøre det, men det er en helt anden Sag.

Begge de ærede Ordførere for Oppositionspartierne vilde bevare Amtsfattiggasserne. Jeg ved ikke, hvorfor man ønsker at bevare denne Fortidslevning — er der nogen Institution, her i Landet, der kan betegnes som en Fortidslevning, er det Amtsfattiggasserne. Det økonomiske Grundlag for dem findes i Fattigloven af 1708. Den Gang oprettedes de saakaldte Herredsfattiggasser, og da man ved Fattigloven af 1803 gik over til Amtsfattiggasser, blev det økonomiske Grundlag for Herredsfattiggasserne bevaret for Amtsfattiggasserne. Saa gammel er altsaa denne Indretning, og naar man nu ved, hvor lidt den betyder rent finansielt, kan jeg ikke forstaa, at der

skulde være nogen som helst Rimelighed i at bevare Amtsfattiggasserne.

Der er imidlertid en Ændring, som vi ganske sikkert vil blive nødt til at foretage i det foreliggende Lovforslag, idet der i § 44 staar, at nærværende Lov træder i Kraft den 1. April 1931. Det er sikkert en Bestemmelse, som selv den højtærede Indenrigsminister ikke ønsker at opretholde.

Jeg hørte jo nok, at den ærede Ordfører for de Konservative gjorde opmærksom paa, at det foreliggende Lovforslag kun var vedtaget med Regeringspartiernes Stemmer, idet Venstre har undladt at stemme og de Konservative har stemt imod. Men det er i og for sig ikke nogen Motivering for her at gaa imod Forslaget, for det kan jo være, at det var en Fejl, de gjorde, og derfor er det et Spørgsmaal, om denne Fejl ikke kunde rettes her, ved at de ærede Medlemmer og deres Partier stemmer for det foreliggende Forslag. Jeg vil gerne paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget. Det er ikke, som det allerede er sagt, noget særlig revolutionært Lovforslag, men tværtimod et Forslag, hvor Kontinuiteten er bevaret med tilbørlig Hensyntagen til de Krav, som Erfaringen og Udviklingen har vist maa stilles til vor kommunale Lovgivning.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling.

Indenrigsministeren (Dahlggaard) :

Jeg takker Ordførerne for Socialdemokratiet og det radikale Venstre for deres Anbefaling af Lovforslaget. Jeg takker ogsaa de andre Partiers Ordførere for den Velvillie, de paa forskellige Punkter har udvist, selv om de ikke har kunnet give Lovforslaget som Helhed deres Tilslutning.

Ordføreren for Venstre (Rasmussen [Flemløse]) udtalte Ønsket om, at Indlemmelsesbestemmelserne, som i Øjeblikket findes i Indlemmelsesloven, skulde optages i denne Lov, for saa vidt de kom i Betragtning for de kommunale Landdistrikter. Det maa jeg meget advare imod. Vi har en Indlemmelseslov, som alle Partier har stemt for — der er senere foretaget en Ændring i denne Lov, vedtaget af de to nuværende Oppositionspartier. Jeg synes ikke, at der foreligger nogen Grund til at gaa til, om jeg saa maa sige, Slagtning af den nuværende Indlemmelseslov og stykke den ud i henholdsvis Landkommunalloven og Købstadkommunalloven. Det maa jeg tage Afstand fra.

Det ærede Medlem udtalte dernæst, at de Bestemmelser, der findes i Lovfor-